

Archaea

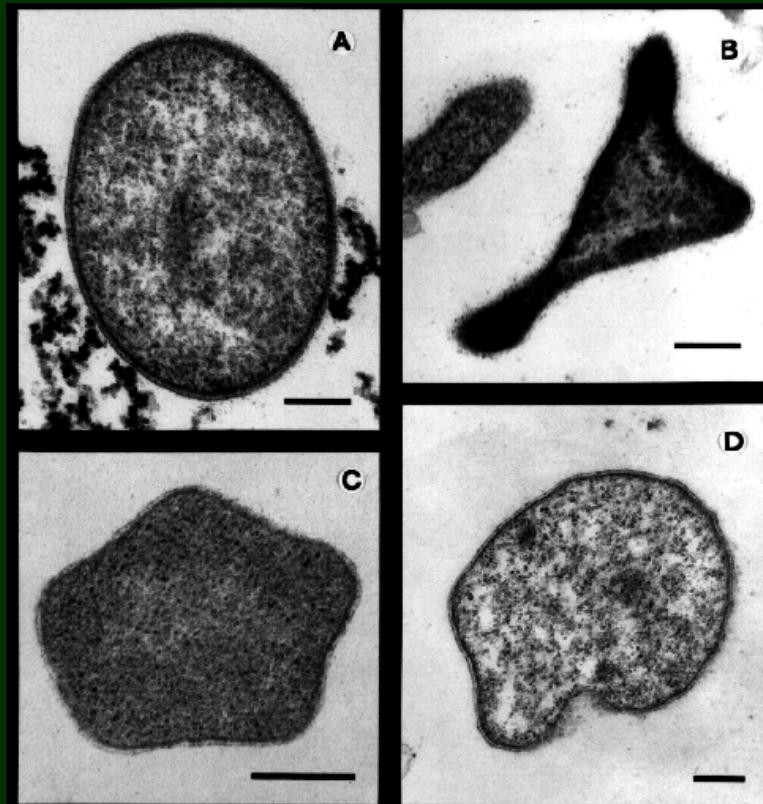

SCIENCEphotOLIBRARY

Methanosaeca mazae.
Kredit: Science Photo Library.

Archaea

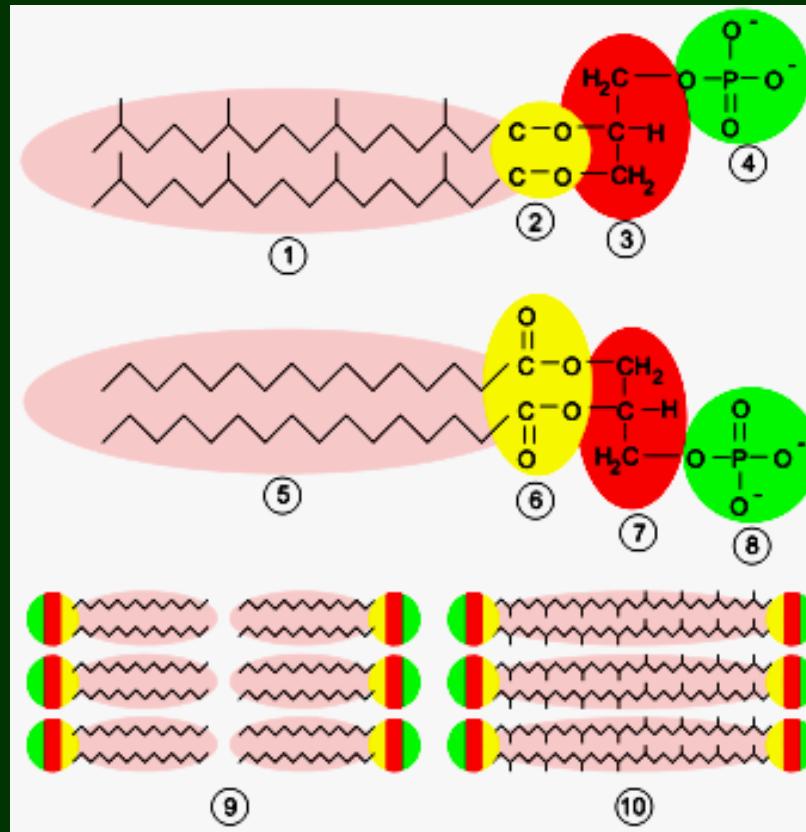
- jednotné č. archeon, také archebakterie
- 1 ze 3 hlavních domén života, rozlišená r. 1977
- diverzita archeí známá útržkovitě, počet druhů nelze přesněji odhadnout
- řada skupin podle jediné sekvence rRNA

Archaea.
Kredit: MIT.

Archea

- buněčné membrány archeí s éterovou vazbou a izoprenovými řetězci

Lipidové membrány archeí (1-4, část 9, 10) a bakterií s eukaryoty (5-8, část 9).

Kredit: Franciscosp2, Wikimedia Commons.

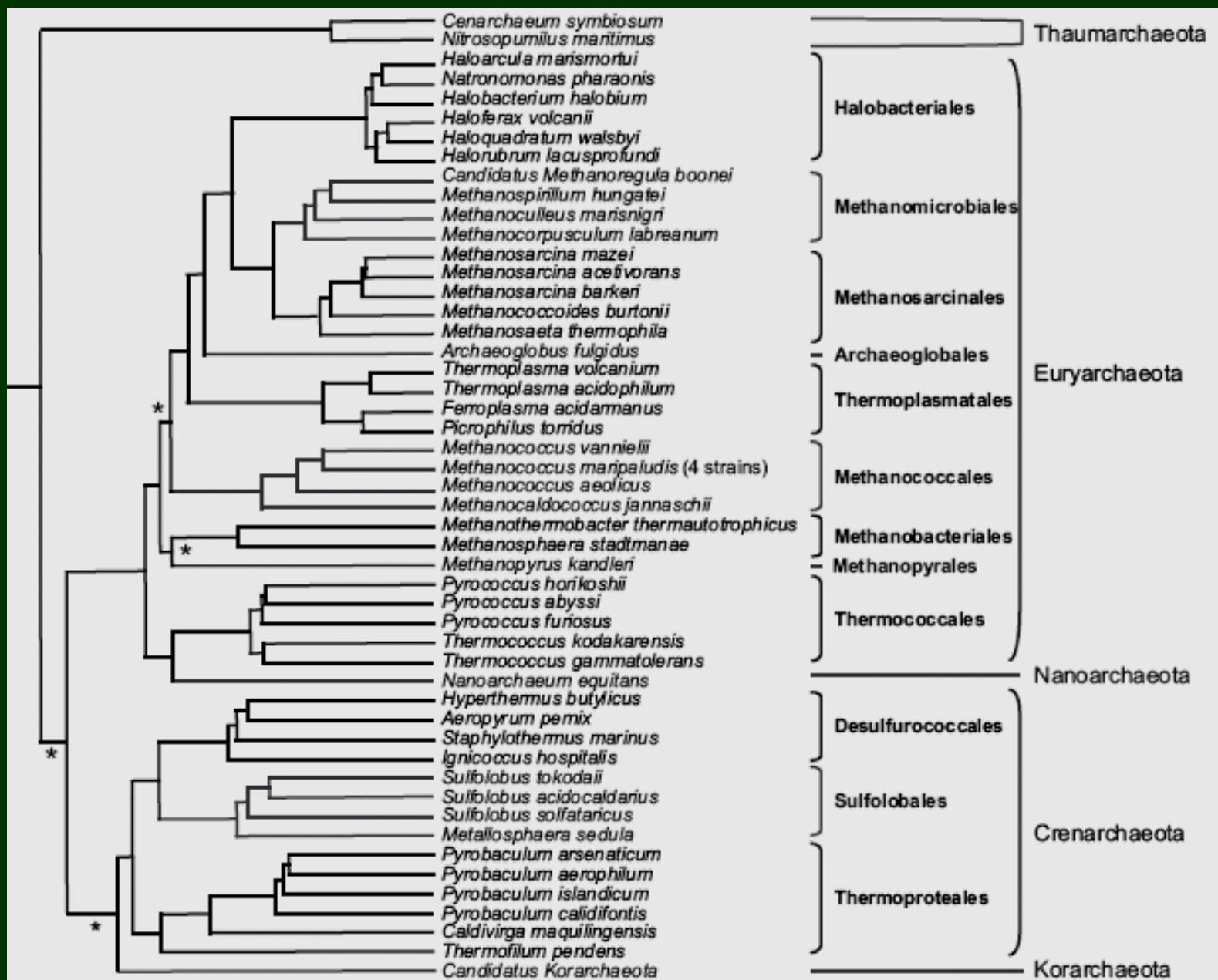
Archea

- až 20 procent planetární biomasy, globálně významné
- extremofilní typy: halo-, termo-, alkalo-, acido-filové
- existují i psychrofilní, například v moři kolem Antarktidy
- řada mezofilů – oceán, mokřady, půda, odpadní vody

Grand Prismatic Spring. Typické prostředí extrémofilních archeí.
Kredit: Franciscosp2, Wikimedia Commons.

Fylogeneze archeí

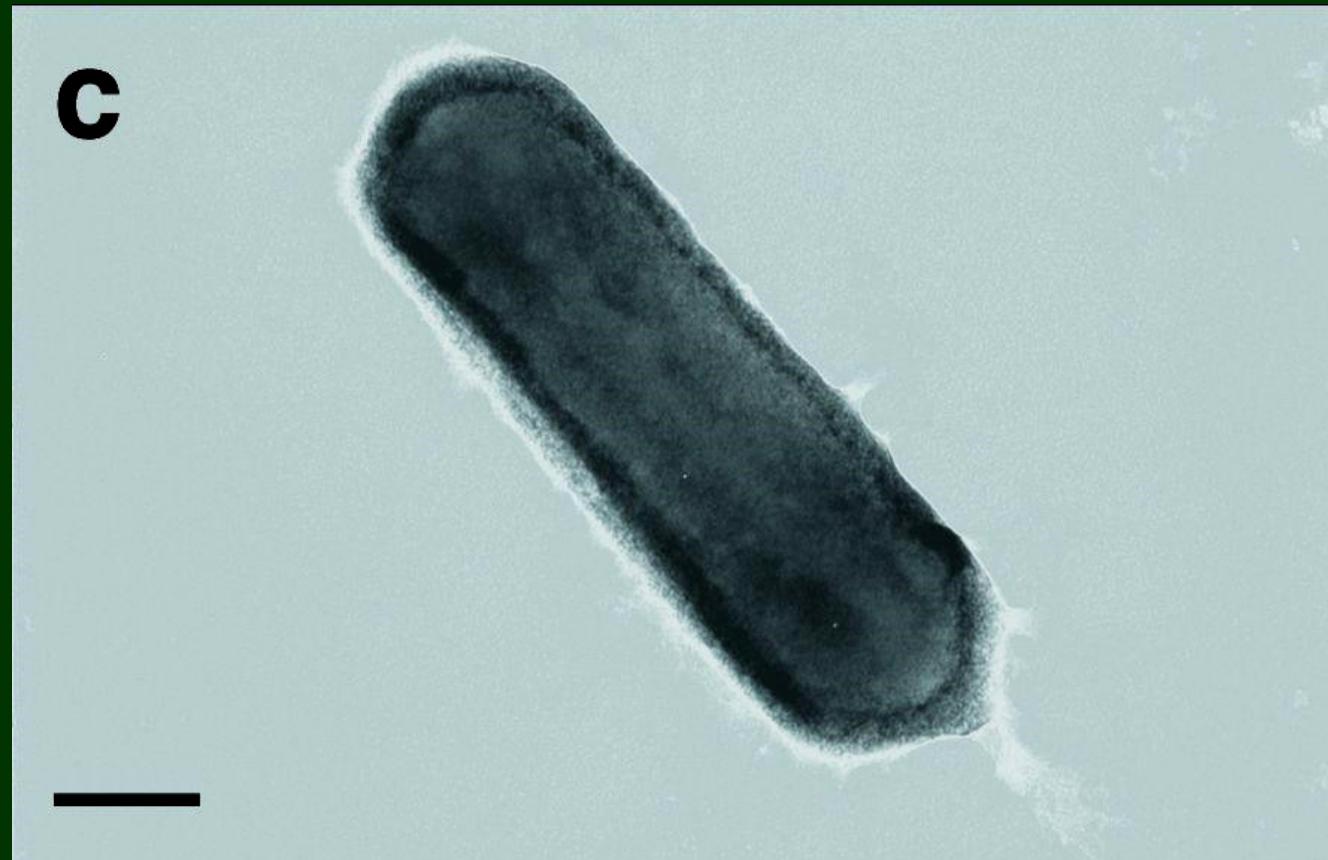
Fylogeneze archeí

1. Thaumatoarchaeota – mezofilní typy
2. Korarchaeota – zvláštní termofilové z horkých vod
3. Nanoarchaeota – drobní obyvatelé jiných archeí
4. Crenarchaeota – často extremofilní
5. Euryarchaeota – metanogeni a halobakterie, termofilové

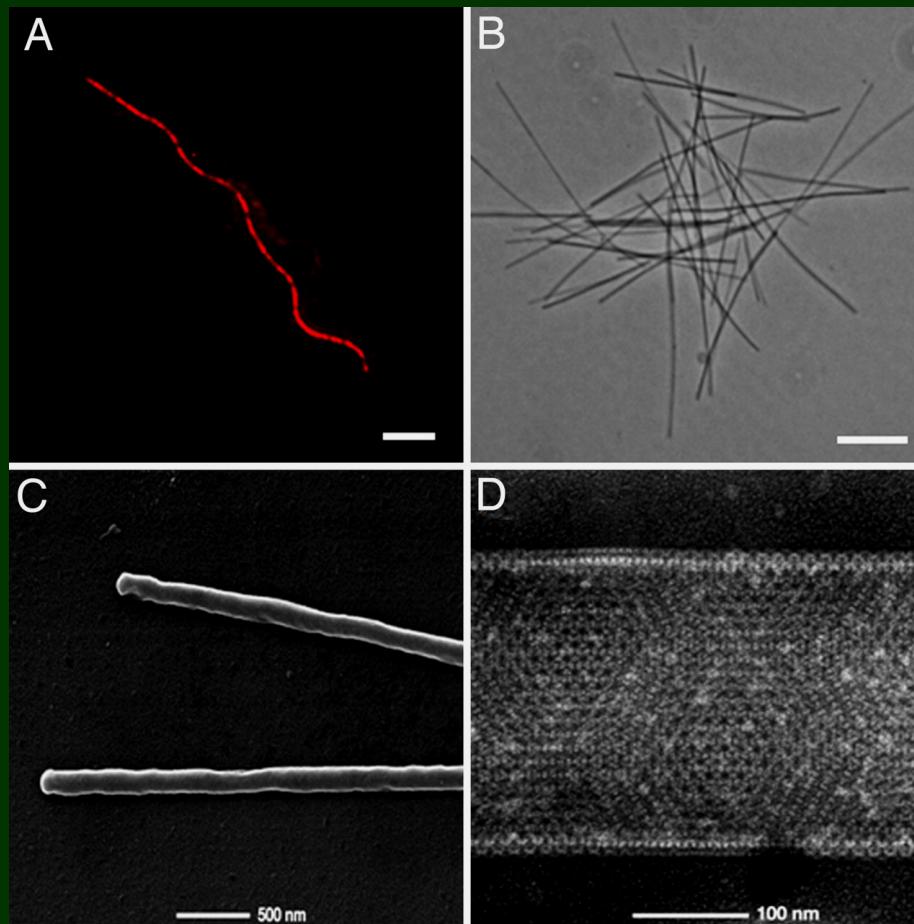
Halobakterie na pobřeží
J. Španělska.
Kredit: Juan Sevilla, Flickr.

Thaumatoarchaeota

Nitrosopumilus maritimus. Mezofil, běžně v oceánu.
Kredit: Sadowski, Microbe Wiki.

Korarchaeota

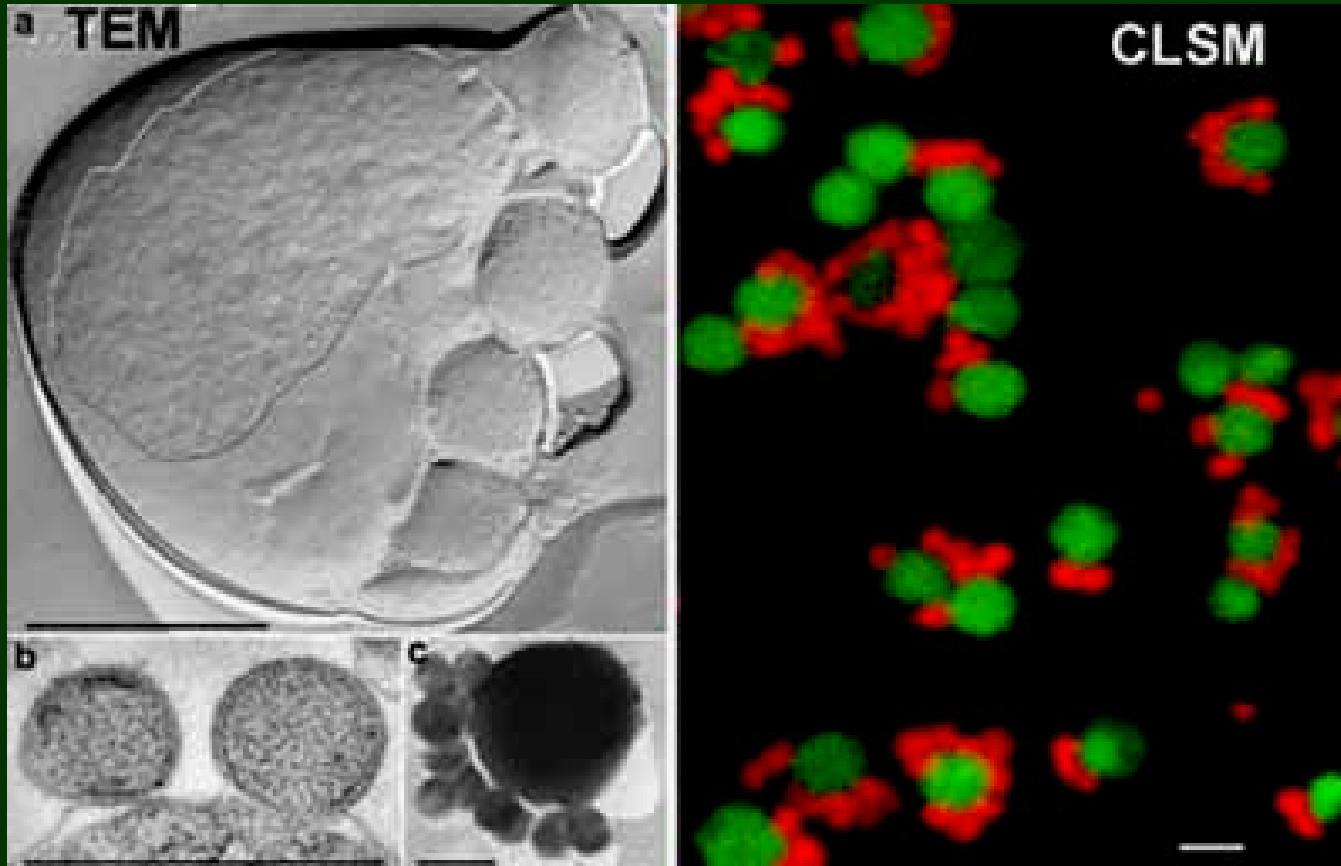

Candidatus Korarchaeum cryptofilum. Hypertermofil.

Elkins et al. PNAS 2008. 105:8102-8107.

PNAS

Nanoarchaeota

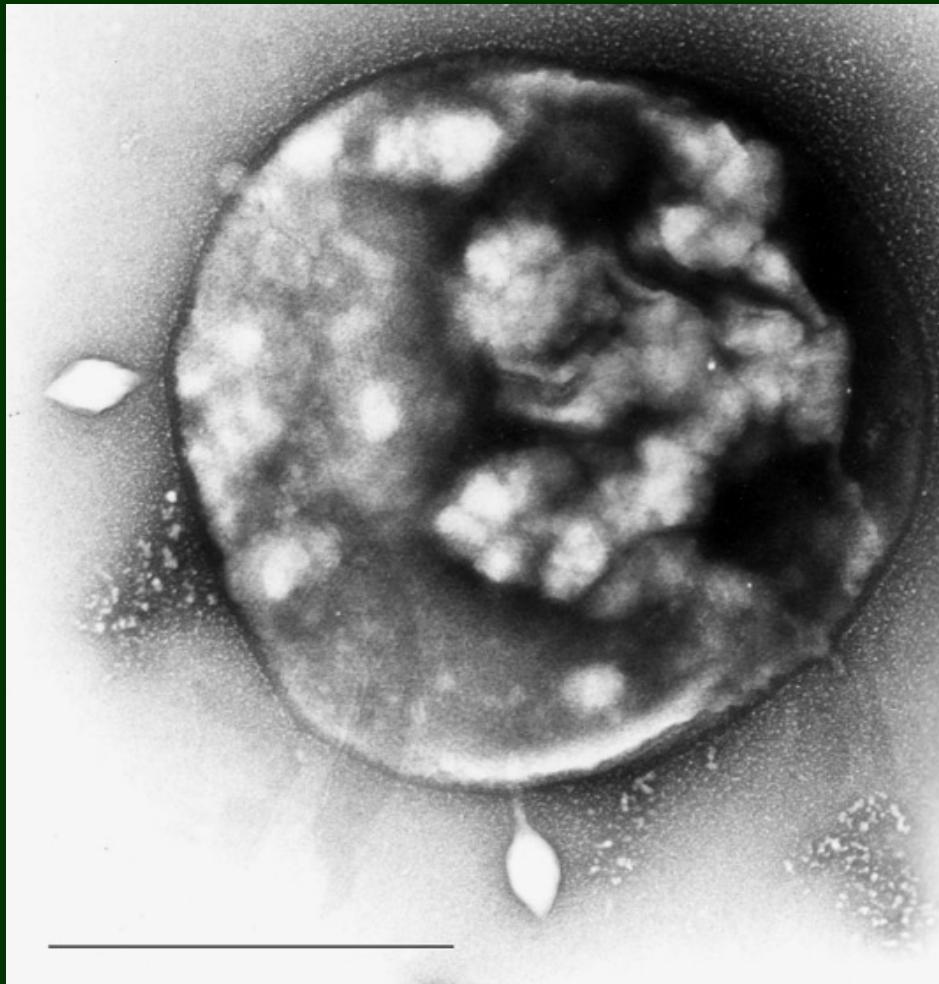
Nanoarchaeum equitans. Malý symbiont, hypertermofil.
Kredit: Huber et al., Genome News Network.

Crenarchaeota

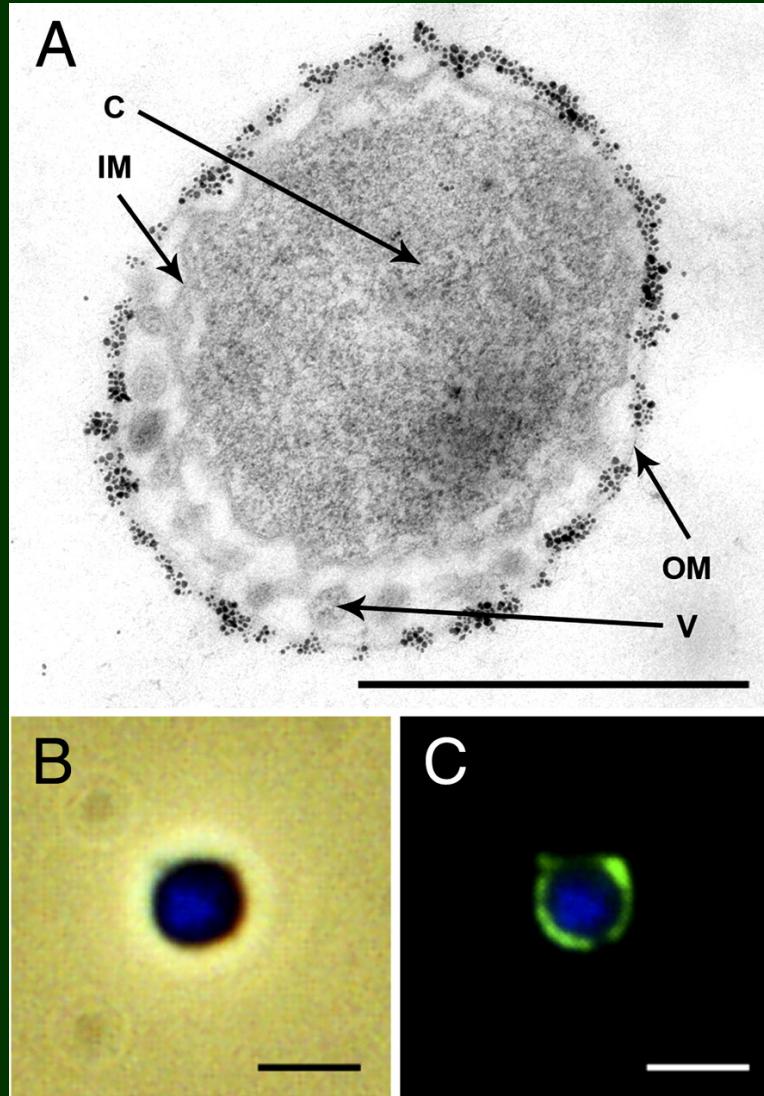
Pyrobaculum aerophilum. Aerobní hypertermofil.
Kredit: PubMed, Microbe Wiki.

Crenarchaeota

Sulfolobus s virem STSV1. Acidofil, hypertermofil.
Kredit: Xiaoyu Xiang, Wikimedia Commons.

Crenarchaeota

Ignicoccus hospitalis.
Hypertermofil.

Küper U et al. PNAS 2010;107:3152-3156

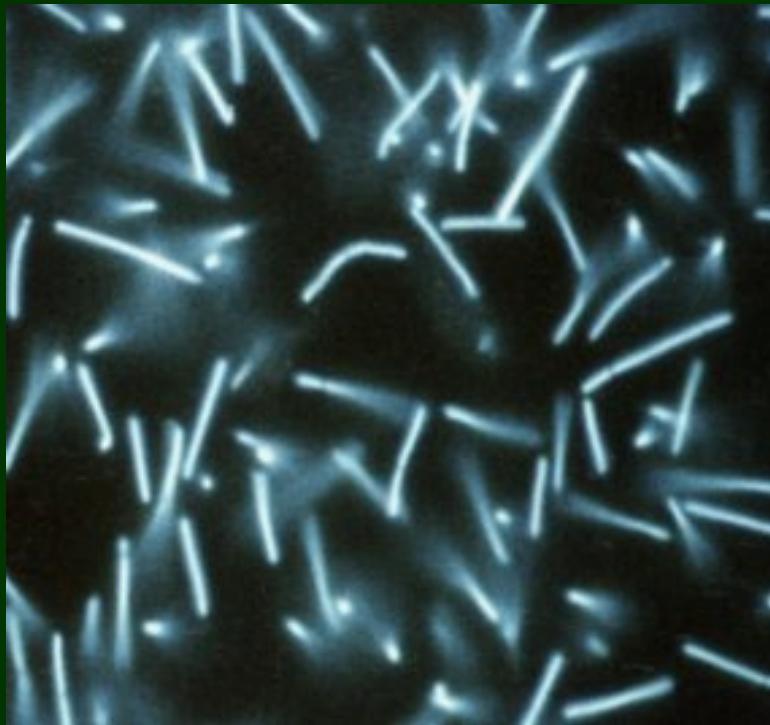
PNAS

Euryarchaeota

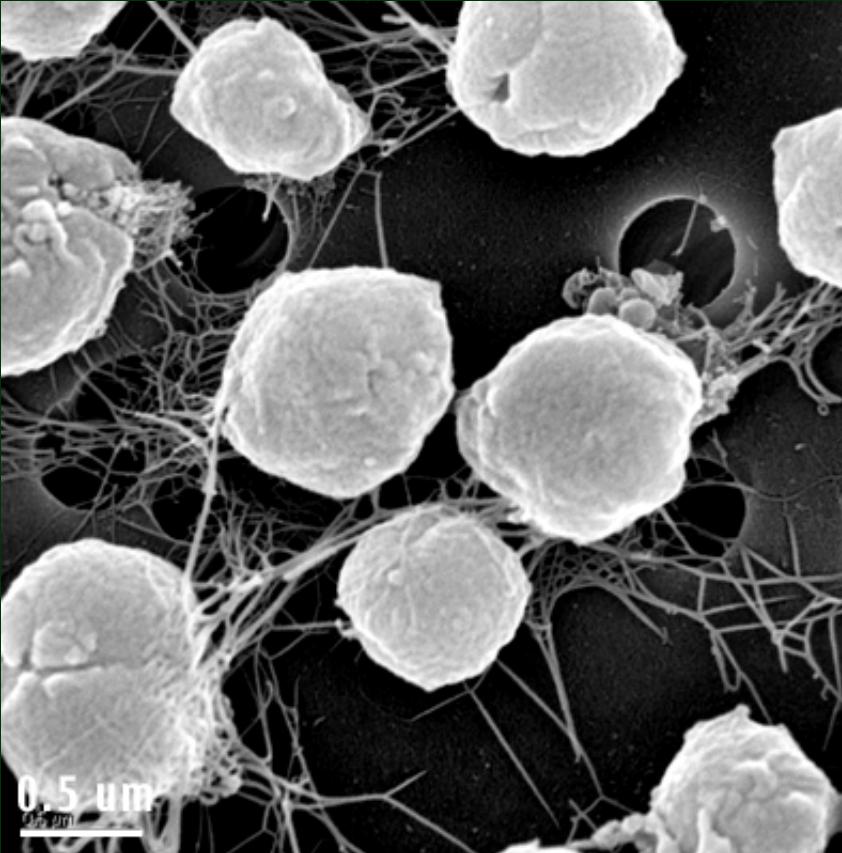
Pyrococcus furiosus. Extrémní hypertermofil.
Kredit: Science Photo Library.

Euryarchaeota

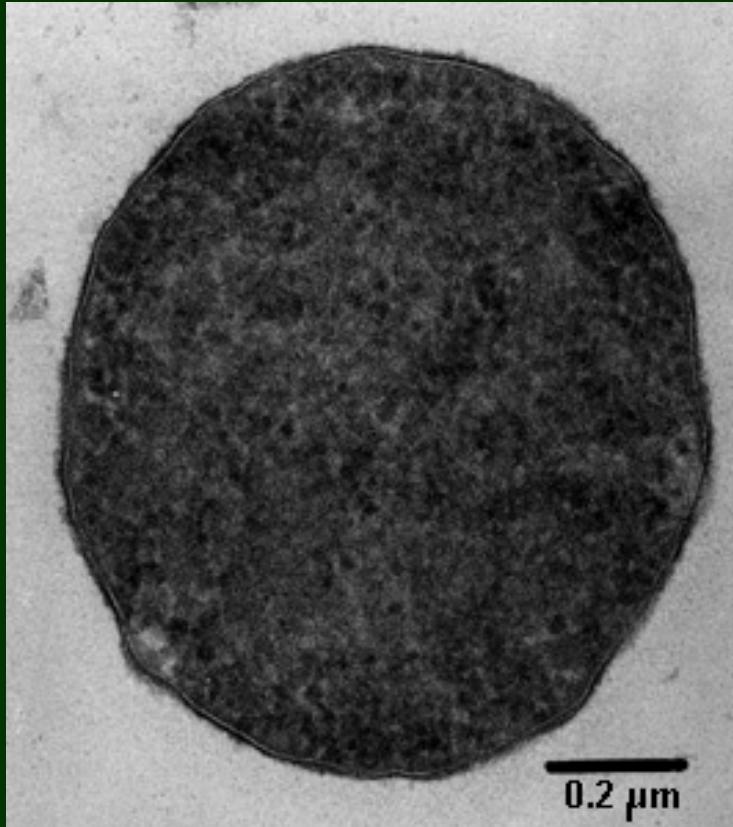
Methanopyrus kandleri. Metanogen, extrémní hypertermofil.
Kredit: Stetter & Rachel, Univ. Regensburg, Microbe Wiki.

Euryarchaeota

Methanocaldococcus jannaschii. Metanogen, hypertermofil.
Kredit: University of California, Microbe Wiki.

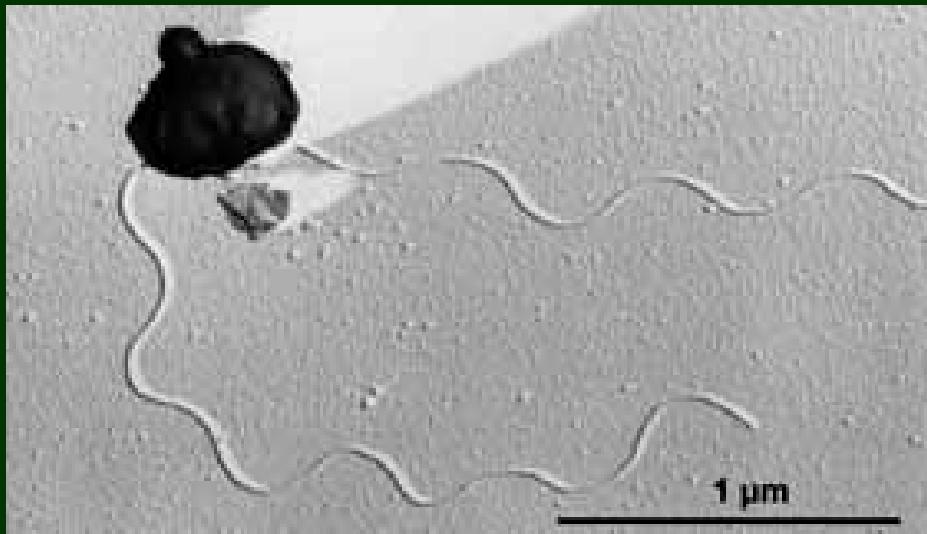
Euryarchaeota

Thermoplasma acidophilum. Acidophil, hypertermofil.

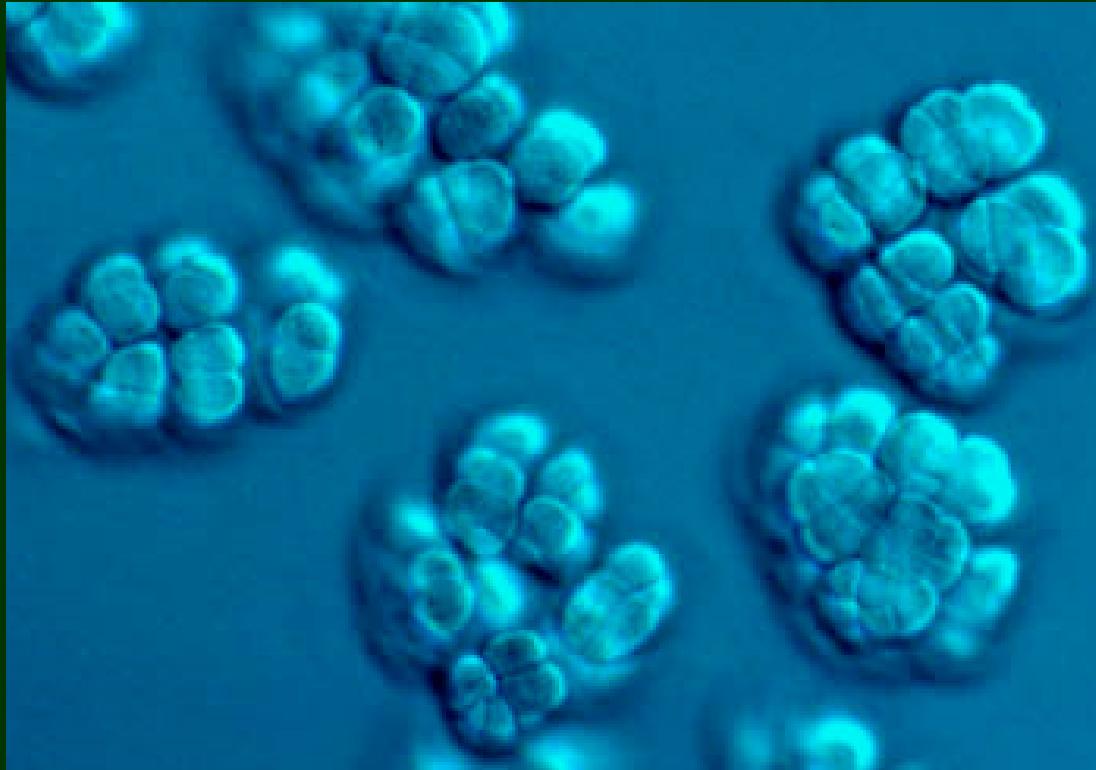
Kredit: L. Stannard, UCT/Photo Science Library, Microbe Wiki.

Euryarchaeota

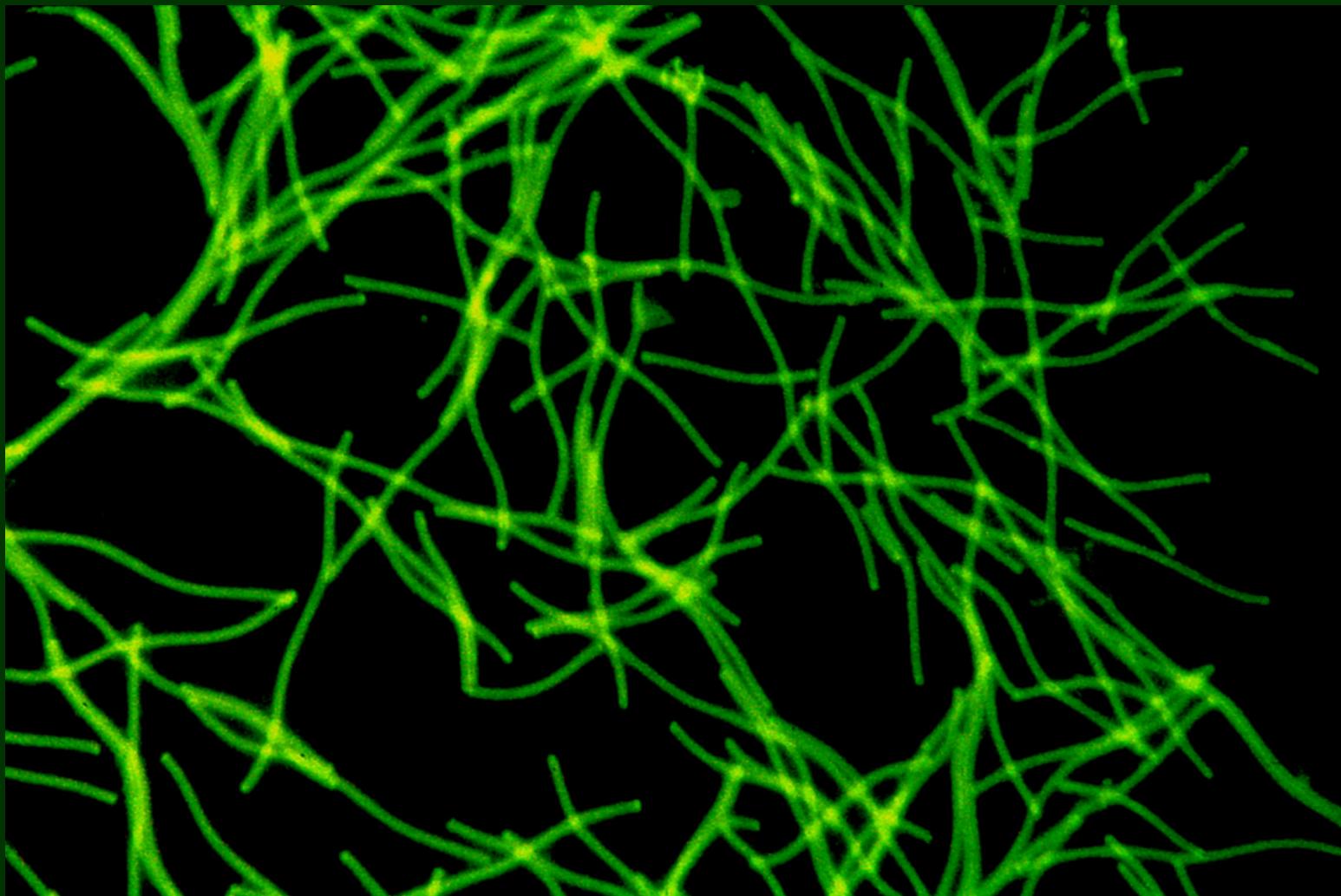
Archaeoglobus veneficus. Hypertermofil, tvoří odolné biofilmy.
Kredit: Stetter & Rachel, Univ. Regensburg, Microbe Wiki.

Euryarchaeota

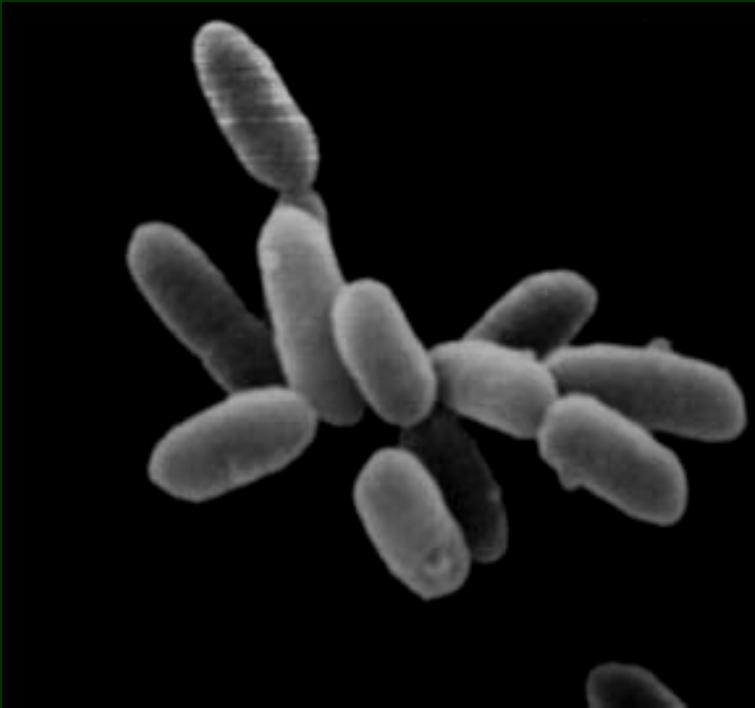
Methanosaclera acetivorans. Metanogen, mezofil.
Kredit: Everly Conway de Macario, Microbe Wiki.

Euryarchaeota

Methanospirillum hungateii. Mezofil, striktně anaerobní metanogen.
Kredit: Everly Conway de Macario.

Euryarchaeota

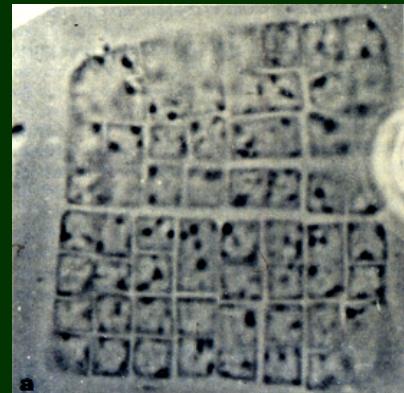
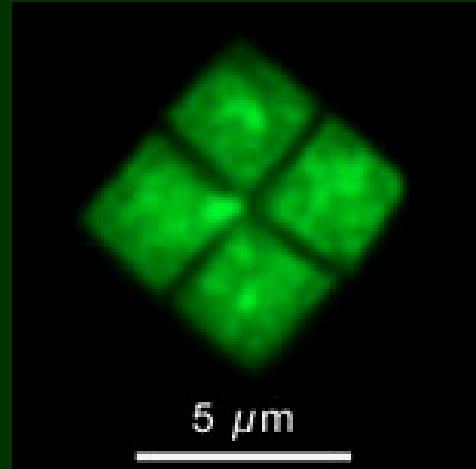
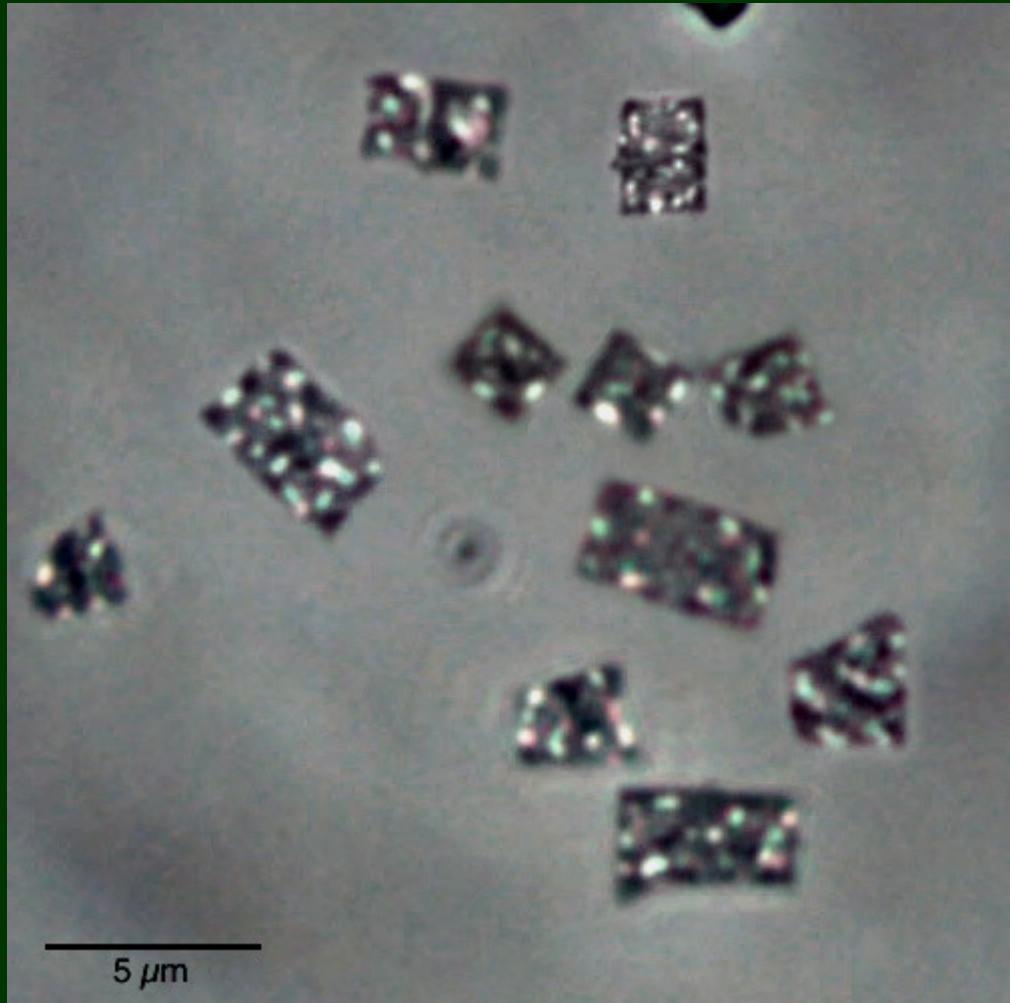

Halobacterium salinarum.
Hyperhalophil.
Kredit: Tashiror, Microbe Wiki.

Halobacterium ve slané nádrži.
Kredit: Univ. of California,
Microbe Wiki.

Euryarchaeota

Haloquadra walsbyi. Extrémní hyperhalofil.

Kredit: M. Dyall-Smith, Kessel & Kohen, Microbe Wiki.